

लघादिके (१५) शिकले गणे शब्दार्थचिं । शल्लणे च
“चक्रं प्रजाः स्त्रा. सनिमेयचिञ्जाः “स्त्रानामचिञ्जं निच-
स्त्रान सायकम्” रघुः ।

चिञ्जकारिन् त्रिं चिञ्ज करोति क-णिनि । शिञ्जकर्तेरि
२घोरदर्शने विश्वः स्त्रियां ङीप् ।

चिञ्जधारिन् त्रिं चिञ्जं धारयति धारि-णिनि । शिञ्ज-
युक्ते स्त्रियां ङीप् सा च २श्यामालतायां शब्दच० ।

चिञ्जित त्रिं चिञ्ज-कर्मणि क्त । शिञ्जिते २लाञ्छिते ।
“दिवा चरेयुः कार्यार्थं चिञ्जिताः राजशासनैः” मनुः ।

चिञ्ज पु० चिञ्ज+प्रथो० (गान्धारी) पर्वतप्रसिद्धे दृक्षभेदे
शब्दार्थचि० । स्वार्थे क । तत्रार्थे “चिञ्जकोवातनि-
हारी ज्येष्ठोपातुपट्टकत् । आग्नेयो विपद्भक्षस्य फलं
मत्स्नानिपूतनम्” भावप्र० ।

चीक्र मर्ण्ये वा चु० उभ० पक्ष भ्वा० पर० सक० सेट् । ची-
कयति ते चीकति अचीचिकत् त अचीकीत् ।

चीचीकुटि षष्ठ्य० शारिकादिशब्दात्तुकरणे “चीचीकूटीति
वायन्ते शारिका दृष्टिनेश्च” भा० सौ० २अ० ।
“चीचीकूटीति वायन्तं त्वामद्य न शृणोमि किम्”
हरिव० २०अ० । [राजनि० ।

चीडा स्त्री चिड-प्रथो० । श्वनामख्याते गन्धर्व्वे ।

चीन पु० चि-नक् प्रथो० दीर्घः । “कश्मीरं तु समारभ्य काम-
रूपात्तु पश्चिमे । भोटालदेशोदेविधि । मानसेशाश्च दक्षि-
णे । मानसेशादक्षपूर्वे” चीनदेशः प्रकीर्तितः” यस्मि
सङ्गमतन्त्रोक्ते श्देशभेदे । सोऽभिजनोऽस्य अणः तद्भाजा-
यो या वङ्गत्वे लुक् । २तद्देशवासिषु तद्भृमेषु च व०
व० । “वाजिनं च सहस्राणि चीनदेशोद्भवानि च” भा० उ०
०७अ० । अयञ्च देशः दृ० सं० १४अ० कूर्मविभागे
देशान्यासक्तः । ऐशान्यामित्युपक्रमे “वनराजकिरात
चीनकौलिन्दाः” “यवनाचीनकाम्बोजा दारुणा-
न्तेच्छजतयः” भा० भी० ६अ० जनपदोक्तौ । तद्देश
नृपाश्च क्रियालोपात् गनैर्द्वलत्वं गताः यथाह मनुः
“शनकैस्तु क्रियालोपादिमाः क्षतिप्रजातयः । वृषकत्वं
गता लोके ब्राह्मणादर्शने न च । तैयङ्गकाथोद्धृदिडाः
काम्बोजाः यवनाः शकाः । पारत पञ्चवासीनाः किरा-
तादरदाः खसाः” । ४तद्देशजे वस्यभेदे च “काणांटीचीन
पीनस्तनयमनटशान्दोलनस्यन्दमन्दः” उद्भटः । ५प्रोहिभेदे
अष्टादशधाम्यशब्दे ५२४पृ० दृश्यम् । “चीनकः कङ्कुभेदो-
ऽस्ति म ज्ञेयः कङ्कुयङ्कुगैः” भावप्र० । दृष्टने ऽष्टशभेदे च

मेदि० । दपताकायां न० त्रिका० । ६सीसके न० रत्न-
माला तन्त्रोक्ते १०तद्देशवासिजनानामाचारभेदे पु० ।

पृथो० अथ यत्नमपि वदन्ति । ११चीनकर्पूरे राजनि० ।

चीनकर्पूर पु० चीनोपपदः कर्पूरः । कर्पूरभेदे राजनि० ।

चीनज न० चीने तद्देशे जायते जन-ङ । १तीक्ष्णकौहे
राजनि० । २चीनजातमात्रे त्रि०

चीनपिष्ट न० चीनस्य सीसकस्य पिष्टं चूर्णं इत० ।

(चीनेर सिन्दुर) शिन्दूरभेदे हेमच० । चीनं पिष्ट-
मिव । २सीसके राजनि० ।

चीनवङ्ग न० चीनभवं वङ्गम् । सीसके राजनि० ।

चीनांशुक न० कर्म० । चीनाख्ये पट्टयस्त्रभेदे “चीनांशु-
ककेतुसालम्” कुमा० । “चीनांशुकमिव पीनस्तनज-
घनायाः कुलीनायाः” उद्भटः ।

चीनाक पु० चीनं तदाकार म कति अक-अण् । (मीनिया)
कर्पूरभेदे । “चीनाकसंघः कर्पूरःकफक्षयकरः स्मृतः ।
कुडहनिविप्रहरस्तथा तित्तरस्य सः” भावप्र० ।

चीनाकर्कटी स्त्री चीनमिव स्वादुः कर्कटी प्रथो० दीर्घः ।
१राजकर्कश्यां चित्तकूटप्रसिद्धकर्कटीभेदे राजनि० ।

चीम प्रशंसायां भ्वा० आत्म० सक० सेट् । चीमते अचीमिष्ट ।
चिचीमे अदित् अचिचीमत् त ।

चौर न० चि-क्रन् दीर्घश्च । १वस्तुखण्डः मेदि० । (कानि)

“चौराणि किं पथि न सन्ति दिशन्ति भिक्षाम्” शा-
न्तिग० । २वस्तुचि समूतिः । ३गोक्षने ४वस्तुभेदे

१रेखा लक्षणभेदे मेदि० । २वस्तुमात्रे ऽचूडायाः ऽसीसके
हेमच० । ६लिखनभेदे १०वलकले च शब्दार्थचि० “तं कदा-

चित् तपस्यन्तमाद्रं चौरजटाधरम्” भा० व० १८७अ० ।

“चेरुचौरपरिग्रहाः” कुमा० । [स्वार्थे क । चौरशब्दार्थे

चौरक न० चौर+संज्ञायाम् कन् । विकारलेखने विश्वः ।
चौरपत्रिका स्त्री चौरमिव पत्रमस्याः कप् अत इत्वम् ।
चञ्चुशाके राजनि० ।

चौरपण्यं पु० चौरमिव पण्यमस्य । शालवृक्षे राजनि० ।

चौरनिवसन पु० चौरं निवसनं वस्त्रं यत्न । “ऐशान्या-
मित्युपक्रमे “पौरवचौरनिवेशवतिनेतृसञ्ज्ञाद्विगन्ध्याः”

दृ० सं० १४ उक्ते श्देशभेदे २तद्देशवासिषु श्वेतभृमेषु व० व० ।
४चौरधारिणि त्रि० [सर्मजाः” सुसृतः ।

चौरक्षि पु० पक्षिभेदे “धारयेदपि जिह्वाश्च चापचौरक्षि

चौरि स्त्री चि-या० क्रि दीर्घश्च । १नेतांशुके शब्दरत्ना० ।

२भिक्षिकायां ३कच्छटिकायां शब्दार्थचि०